

ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Іван Франко

**АБУ-КАСИМОВІ
КАПЦІ**

Іван Франко

Абу-Касимові капці

«ІП Стрельбицкий»

Франко І.

Абу-Касимові капці / І. Франко — «ИП Стрельбицкий», — (ШЕДЕВРИ
УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ)

ISBN 978-5-457-98068-6

«Абу-Касимові капці» Івана Франка – це літературна обробка старовинної арабської казки в німецькому перекладі, в яку автор додав реальні життєві ситуації***. Найвідомішими творами Івана Франка є «Олівець», «Лель і Полель», «Грицева шкільна наука», «Малий Мирон», «Boa constrictor», «Украдене щастя», «Будка Ч. 27», збірки поезій «Зів'яле листя», «З вершин і низин», «Мій Ізмарагд» тощо. Іван Франко – видатний український письменник, який працював у жанрах поезії, прози та драматургії, талановитий літературознавець і публіцист.

ISBN 978-5-457-98068-6

© Франко І.
© ИП Стрельбицкий

Содержание

ПЕРЕДНЄ СЛОВО	5
ІСТОРІЯ ПАРИ ПАНТОФЛІВ	6
Кінець ознакомительного фрагмента.	7

Іван Франко

АБУ-КАСИМОВІ КАПЦІ

ПЕРЕДНЄ СЛОВО

Віршоване оповідання «Абу-Касимові капці» виходить отсе другий раз накладом Руського педагогічного товариства, а крім того, було минулого року видане для українського люду в Росії, у Черкасах. Перше видання, що вийшло в 1895 р. у Львові, діждалося дуже похвальної оцінки і подрібного розбору з боку чоловіка, що більше всіх інших українців тямить у східних мовах та письменствах, д. Агафангела Кримського, професора арабської мови в Лазаревськiм інституті в Москві. Доб[родій] Кримський, висловлюючись дуже прихильно про загальний колорит мого оповідання і про ту основну думку, яку я силкувався віднайти в тiм оригіналі, що з нього взята його канва, підніс zarazом деякі помилки, в які легко було впасти чоловікові, не вченому в арабській мові, і які я ось тут здебільшого виправляв. За ті вказівки складаю щире подяку нашому шан[овному] землякові.

В своїм розборі на мою книжечку д. Кримський порушив питання про те, відки я взяв отсе оповідання? Йому звісні були – показалося – тільки російські його переповідки, яких знов я не бачив ніколи. Думаючи, що вказівка на мої джерела влегшить оцінку моєї праці, я роблю сим разом те, що повинен був зробити при першому виданні.

Отже, певно, буде несподіванкою для шан[овного] арабіста, коли скажу, що уперве з оповіданням про Абу-Касимові капці я познайомився ще бувши учеником IV гімназiального класу в Дрогобичі, познайомився з уст неписьменного передміщанина Жука. Замість Абу-Касима він називав героя Казоємом і замість капців говорив «сапоги». «Послухайте тепер за Казоємові сапоги!» – так розпочав він своє оповідання, коли при святі у нього зібралося багато передміської молодіжі, таких же неписьменних парубків і дівчат. Усі слухали й реготали. Я також. Я не питав Жука, відки він узяв се оповідання, але догадуюся послові «сапоги», що він мусив 1849 р. чути його від «москалів», що йшли через Дрогобич на Угорщину і стояли постоем у його хаті і про яких він згадував часто й залюбки, хоч оповідав і про зовсім негарні їх діла.

Пізніше довгі літа я не стрічався з сею казкою, та й не до казок мені було. Аж 1894 р., будиши в Відні, я купив у одній антикварні давню німецьку збірку арабських казок під заголовком «Тисяча і один день» (Tausend und ein Tag. Morgenlandische Erzaglbngen, aus dem Persischen, Turkischen und Arabischen nach Petits de la Groix, Galland Gardonne, Ghavis und Gazotte, der Grafen Gaylus und anderen uberzetzt von F.H. von dem Hagtn. Zweite wohlfeilere Ausgfbе. Prenzlau, 1835). Ся збірка мало що не така довга, як її титул, бо обіймає 11 не зовсім малих томиків, і була, як сказано в титулі, зліплена зі східних оповідань, поперероблюваних на французьке ще в XVIII віці. Отож у 4-ім томі сеї збірки я й віднайшов свого старого знайомого «Казоєма». З огляду, що старе Гагенове видання тепер досить рідке, подаю тут се оповідання в дослівнім перекладі і з іменами власними в тій формі, яку в своїй рецензії признав хибною д. Кримський, а яку я знайшов у своїм старомоднім та невибагливим джерелі. Читаємо там на стор. 324–331 ось що:

ІСТОРІЯ ПАРИ ПАНТОФЛІВ

Жив у Багдаді старий купець на ім'я Абу Казем Тамбурі-форт, славний своїм скупарством. Хоч був дуже багатий, то проте одягався в саме лахміття; його тюрбан з грубого полотна був такий брудний, що його колір годі вже було розпізнати. Але між усіма частими його одягу його пантофлі звертали на себе найбільшу увагу цікавих, їх підошви були попідбивані грубими цвяхами, пришиви всюди були полатані. Певно, славний корабель Арго не складався з так багато кусників, як ті пантофлі, а від 10 літ, відколи служили вони як обув, найзручніші багдадські полатайки висилювали всю свою штуку, щоб стягати до купи їх розвалили. Через те вони зробилися такі важкі, що ввійшли навіть у приповідку, і коли хто хотів означити щось важке, то все брав для порівняння Каземові пантофлі.

Одного дня коли гоп купець ходив по міському базарі, трапилось йому купити значну купу кришталю. Він добив торгу, бо був корисний. Кілька день по тому він довідався, що один задовжений продавець пахощів як остатню запомогу має на продаж іще лише рожеву воду. Скористав, отже, з нещастя того бідолахи і купив у нього всю його рожеву воду за половину вартості.

Сей блискучий інтерес впровадив його в дуже добрий настрій. Та замість, звичаєм східних купців, ушанувати корисний інтерес гостиною, він надумав краще піти до лазні, де вже не був досить давно. Коли роздягався, сказав до нього один його приятель або такий, якого він уважав своїм приятелем (де там у скупаря приятелі!), що його пантофлі зробили його прислів'ям цілого міста і слід би вже йому купити собі нові.

«Та я давно вже думаю про се, – відповів Казем, – та тільки, коли придивлюся гаразд, то вони не такі ще подерті і можуть іще служити якийсь час».

За такою розмовою він роздягся і пішов до купальні.

Поки там мився, прийшов багдадський кадї купатися. Казем вийшов із купальні перед ним і подався знов до передпокою. Тут він убрався, але надармо шукав своїх пантофлів: замість них стояли на їх місці новісінькі папучі. Наш скупиндрияга подумав собі (бо таке було його бажання), що се дарунок того, хто так щиро напояв його, і надів гарні папучі, які ошаджували йому прикрасі купувати самому нові, і радісно пішов собі з лазні.

Коли кадї викупався, кинулись його слуги шукати папучі свого пана, та дарма: знайшли лише колодкуваті капцюгани, в яких зараз пізнали Каземові пантофлі. Придверники побігли за злодієм, ухопили його з полицним і привели назад. Кадї, взявши свої пантофлі назад, відправив його до в'язниці. Казем мусив викупитися, а що його вважали щонайменше таким же багатцем, як скупарем, то коштувало се його не дешево.

Вернувши назад додому, кинув засмучений Казем свої пантофлі до ріки Тігра, що плила під його вікнами. Кілька днів потім витягли рибаки свою сіть тяжчу, як звичайно, і знайшли в ній Каземові пантофлі. Цвяхи, якими вони були підковані, нарobili в очах сіті немало спустошення. Рибаки, сердиті на Казема та на його пантофлі, надумали вкинути їх йому до хати крізь створене вікно. Укинені з розмахом пантофлі вдарили по фляшках, уставлених па примурку, і звалили їх додолу; фляшки побилися, а весь рожевий олійок пропав.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.